

LV.

Betænkning

over

Forslag til Lov om Ægteskabets Retsvirkninger.

(Afgiven af Landstingets Udvalg den 13. Marts 1924).

Udvalget har — under sit Arbejde med Lovforslaget — ført Forhandlinger med Medlemmer af Familieretskommissionen om en Række af Lovforslagets Enkeltheder.

Der har været ført indgaaende Forhandlinger om § 18, hvortil der af 13 af Udvalgets Medlemmer er stillet Forslag om, at Ægtefællerne *skal* erhverve hinandens Samtykke til Pantsætning af Ejendom, der tjener til Familiens Bolig. Der har i Udvalget været megen Sympati for at indsætte en Bestemmelse i § 18 om, at den ene Ægtefælle ikke maatte indgaa Kautionsforpligtelser uden den anden Ægtefælles Samtykke. Naar der ikke herom er stillet Ændringsforslag, er Grunden den, at det neppe er muligt at opstille Lovregler, som ikke lader sig omgaa i det praktiske Liv.

Endelig har Udvalget i særlig Grad diskuteret dels Spørgsmaalet om Udstrækningen af den formelle Ligestilling mellem Ægtefællerne samt Lovforslagets § 35, som Udvalget er enedes om at lade udgaa.

I øvrigt henvises til Ændringsforslagene, som i Tinget vil blive nærmere gennemgaaet af de forskellige Forslagsstillere.

Et *Flertal* (Nina Bang, Dahl, Efferføe, Ejsing, Ellinger, Gisselbæk, Godskesen, A. P. Hansen, Marie Hjelmer, Johansen, Kloppenborg-Skrumsager, N. K. Kristensen og Steincke) mener, som foran nævnt, at den i Lovforslagets § 18 givne Regel om, at Afhændelsen af visse faste Ejendomme kræver Enighed mellem Ægtefællerne, ogsaa bør gælde om Pantsætning af saadanne Ejendomme. Dels aabner Panteretten efter sit Væsen Adgang til Realisation af Pantet, og dels synes det ulogisk, at Lovforslagets § 19 kræver Enighed om Pantsætning af visse Løstøregenstande, medens § 18 ikke kræver Enighed om Pantsætning af faste Ejendomme under tilsvarende Omstændigheder. Thi en fast Ejendom vil i Almindelighed være langt værdifuldere og mere betydningsfuld for Familien end Løstøre. Overensstemmende hermed stiller dette Flertal Ændringsforslag Nr. 8.

Et *Mindretal* (Marie Christensen og Hauch) har gjort gældende, at en saadan Bestemmelse under adskillige Forhold kan tænkes at virke hemmende for forstandige Dispositioner til fælles økonomisk Fordel for hele Familien. Det falder i